
[2019-79-RE](#)

Causa 2019-79-RE

(Comú d'Andorra la Vella c/ Comú de Sant Julià de Lòria)

Número de registre 505-2019. Recurs d'empara

Sentència del 19 de maig del 2020

BOPA núm. 72, del 27 de maig del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 18 de novembre del 2019, pel Comú d'Andorra la Vella, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 24 d'octubre del 2019, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que anul·li la sentència impugnada i que faci els pronunciaments escaients per tal que la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia adequi la nova sentència a allò que ja té jutjat aquest Tribunal Constitucional;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'acte del Tribunal Constitucional del 21 de gener del 2020, que va admetre a tràmit, sense efectes suspensius, el recurs d'empara 2019-79-RE;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 31 de gener del 2020, pel Ministeri Fiscal;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 7 de febrer del 2020, pel Comú de Sant Julià de Lòria;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, l'11 de febrer del 2020, pel Govern;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per les parts i pel Ministeri Fiscal;

Atesa la situació excepcional derivada de l'emergència sanitària causada per la pandèmia de SARS-CoV-2 que va dur al començament del confinament, aquesta resolució es dicta en data d'avui, tot i que el seu examen estava previst per a la reunió del Ple fixada pel 16 de març del 2020, la qual va haver de ser anul·lada;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. Arran de la controvèrsia sobre els límits territorials de les Parròquies d'Andorra la Vella i de Sant Julià de Lòria, els Comuns respectius van acudir als tribunals diverses vegades, i en particular, davant el Tribunal Constitucional (veg. la sentència del 20 de novembre del 2017, recaiguda en la causa 2017-18-RE, i l'auto del 14 de març del 2018, recaigut en la causa 2018-1-CC).

1.2. L'origen d'aquest recurs d'empara es va iniciar el 12 d'octubre del 2017, data en què el Comú d'Andorra la Vella, mitjançant un Decret, va aprovar definitivament la modificació del seu Pla d'ordenació i urbanisme parroquial (POUP).

1.3. Una vegada desestimat el recurs administratiu presentat davant la Comissió Tècnica d'Urbanisme per l'Acord del 16 de gener del 2018, el Comú de Sant Julià de Lòria va presentar una demanda davant la Batllia contra el Decret esmentat i contra la resolució dictada en alçada.

1.4. El 30 d'octubre del 2018, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava aquesta demanda i declarava que les decisions administratives eren ajustades a Dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.5. El Comú de Sant Julià de Lòria va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència, i, el 24 d'octubre del 2019, la Sala Administrativa va dictar una sentència que acordava estimar aquest recurs i que anul·lava la decisió de la Comissió Tècnica d'Urbanisme (excepte el paràgraf segon de la seva part dispositiva) i el Decret de modificació del POUP del Comú d'Andorra la Vella.

1.6. El 18 de novembre del 2019, el Comú d'Andorra la Vella va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 24 d'octubre del 2019, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació jurídica del Comú d'Andorra la Vella

- En primer lloc, el Comú d'Andorra la Vella exposa de manera sintètica les circumstàncies i l'origen del litigi, així com les actuacions dutes a terme, tant abans de l'entrada en vigor de la Llei general d'ordenament del territori i urbanisme (LGOTU) com després.

- Conclou que el litigi que oposa les parts és estrictament territorial; versa sobre el territori

---

muntanyós però també sobre el territori urbà i urbanitzable, afegint que tots els tribunals que s'han pronunciat al respecte han declarat de manera coincident que la via per dilucidar el conflicte era la via civil.

- En segon lloc, manifesta la necessitat d'aclarir la indefinició territorial entre les dues Parròquies i, si bé reconeix que ambdós Comuns afectats han optat per una inactivitat jurisdiccional civil, considera que ell ha tingut una actitud molt més positiva, proactiva i acollidora de les indicacions dels tribunals, proposant vies de solució del conflicte, en particular, una delimitació consensuada, que no ha estat mai resposta pel Comú de Sant Julià de Lòria.

En aquest sentit, afegeix que en termes de bona fe, de bona governança i de col·laboració institucional, la constatació de l'actitud del Comú de Sant Julià de Lòria no és irrellevant.

- Entrant en el fons dels motius adduïts en el seu recurs, considera que la Sala Administrativa no ha respectat l'autoritat de la cosa jutjada del Tribunal Constitucional continguda en les resolucions recaigudes en les causes 2018-1-CC i 2017-18-RE. Cas que es considerés que la identitat de les causes no fos total, subsidiàriament, demana que es respecti la doctrina continguda en elles que no és altra que la de la substanciació del litigi per la via civil.

- Afegeix que la Sala Administrativa ha resolt de manera contradictòria amb allò que va resoldre en el passat en relació amb la mateixa qüestió.

- També al·lega que la sentència de la Sala Administrativa ha resolt de manera incorrecta, perquè ha jutjat *ultra i extra petita* de les peticions i *ratione petendi* del Comú de Sant Julià de Lòria.

- Segons el seu parer, en el decurs dels diversos escrits presentats per la part adversa, aquesta ha anat variant la seva postura. Destaca que el Comú de Sant Julià de Lòria va circumscriure la seva motivació en alçada a dues qüestions: la manca de competència del Comú d'Andorra la Vella per delimitar el seu territori unilateralment i la manca de competència per establir normes fora del seu terme parroquial. No obstant això, davant la Batllia, el Comú de Sant Julià de Lòria només va desenvolupar el primer motiu: la competència per delimitar i l'exercici d'aquesta competència.

- Al·lega que la Sala Administrativa va ignorar aquesta restricció voluntària i clara i que ha jutjat sobre els dos elements esmentats. Considera que només hagués hagut de pronunciar-se en relació amb la competència per delimitar, i no afegir si aquesta competència podia dur-se a terme de manera unilateral, ja que la unilateralitat de la delimitació del territori no constitueix un element necessari a l'atribució -i a l'exercici- de la competència (veg. l'article 4.4 de la Llei de delimitació de competències dels comuns), afegint que la conseqüència de la impugnació d'una delimitació no pot ser la declaració de la seva nul·litat, sinó la remissió a la via civil per tal que es dilucidi la propietat qüestionada.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, que anul·li la sentència impugnada i que faci els pronunciaments escaients per tal que la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia adequi la nova sentència a allò que ja té jutjat aquest Tribunal Constitucional.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Administrativa circumscriu la demanda del Comú de Sant Julià de Lòria en la impugnació

---

de la modificació de l'àmbit territorial del POUP d'Andorra la Vella respecte de la versió inicial de l'any 2007, en el sentit d'ampliar-lo en perjudici seu i sense la participació ni l'acord d'aquest darrer.

- Recorda que ja s'ha pronunciat anteriorment sobre la delimitació territorial en el sentit de declarar que els conflictes sobre la delimitació dels termes parroquials venen atribuïts als tribunals civils, i que la jurisdicció administrativa només és competent a títol prejudicial quan existeixen en les actuacions elements de judici concloents que puguin fonamentar-la.

- Per tant, és obvi que els Comuns enfrontats han de plantejar les seves respectives pretensions davant la jurisdicció civil per tal d'assolir una solució definitiva sobre la fixació dels seus límits territorials respectius.

- Ara bé, destaca que cap dels Comuns afectats ha fet ús d'aquesta via processal. No obstant això, el Comú d'Andorra la Vella ha modificat de forma unilateral el seu POUP, respecte de la versió inicial del 2007, en perjudici del Comú de Sant Julià de Lòria, de manera que en lloc de resoldre's el conflicte s'han incrementat les zones en litigi.

- Per tant, considera que aquesta actuació unilateral no és ajustada a l'ordenament jurídic per tres motius: perquè si ja s'ha decidit jurisdiccionalment que la delimitació territorial ha de ser fixada pels tribunals civils, l'adopció d'acords unilaterals que pretenen alterar novament els límits sense la intervenció judicial és contrària a la decisió esmentada; perquè l'acte impugnat és contrari als propis actes del Comú d'Andorra la Vella, ja que modifica un POUP anterior, adoptat l'any 2007, sense que es pugui emparar en l'article 4.4 de la Llei de delimitació de competències dels comuns, que no autoritza una modificació unilateral dels límits parroquials; i, perquè no es coneixen les raons que puguin justificar la modificació respecte de la situació del 2007, i conclou, per tant, que l'actuació del Comú d'Andorra la Vella és arbitrària.

2.3. Argumentació del Ministeri Fiscal

- El Ministeri Fiscal posa de relleu la diferència entre, d'una banda, el conflicte que tenen els Comuns d'Andorra la Vella i de Sant Julià de Lòria sobre els seus límits territorials i, d'altra banda, l'activitat normativa i d'execució de l'Administració Pública com pot ser l'aprovació dels POUP.

- En aquest cas, manifesta que la sentència impugnada de la Sala Administrativa no resol cap qüestió relativa a la situació litigiosa de la limitació territorial dels respectius termes parroquials.

- Precisa que el Comú demandant va sol·licitar la declaració de la nul·litat del Decret del 12 d'octubre del 2017 mitjançant el qual es revisava el POUP d'Andorra la Vella, per tal com modificava unilateralment els límits parroquials respecte de la versió original.

- Atès que la jurisdicció administrativa és competent per controlar l'actuació administrativa relativa als POUP, no es pot afirmar que s'ha contravingut la doctrina constitucional, ni la jurisprudència de la Sala Administrativa.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que desestimi aquesta demanda per no haver-se produït la vulneració de cap dels drets al·legats.

2.4. Argumentació del Comú de Sant Julià de Lòria

- De manera prèvia el Comú de Sant Julià de Lòria recorda les tres ocasions en què aquest Tribunal ha hagut de pronunciar-se en relació amb la delimitació dels termes parroquials entre ambdues Parròquies litigants, tot i precisar que en cada una d'aquestes ocasions la qüestió sotmesa al coneixement del Tribunal Constitucional era diferent.

- I, després de fer una exposició dels fets concrets d'aquesta causa, contesta els motius al·legats pel Comú recurrent: sobre la qüestió de la cosa jutjada manifesta que no hi ha identitat de la cosa demanada ni de la causa de demanar; sobre l'al·legació del Comú recurrent relativa a la contradicció en la pròpia jurisprudència de la Sala Administrativa, considera que el Comú recurrent no presenta cap argumentació per justificar aquesta opinió, insistint en què no hi pot haver una contradicció directa entre dos pronunciaments que es refereixen a objectes diferents, ja que el primer feia referència a la delimitació d'un polígon d'actuació i l'altra a l'anul·lació d'un decret de revisió del POUP; i, sobre el pronunciament *extra i ultra petita*, precisa que la seva pretensió està determinada amb claredat en el seu "*demano*" de la seva demanda i que la mera comparació entre allò demanat i allò decidit és suficient per descartar qualsevol forma d'incongruència entre una i altra. Seguidament analitza ambdós elements punt per punt i conclou que la sentència de la Sala Administrativa és plenament congruent amb les seves peticions, així com amb els fets i fonaments invocats per ell.

- Sobre la delimitació consensuada dels termes parroquials, manifesta que les afirmacions de l'altra part no són exactes, ja que reconeix que els diversos cònsols implicats havien tractat del tema verbalment sense que existeixi cap negativa expressa per part del Comú de Sant Julià de Lòria. En qualsevol cas, considera que aquesta no és una qüestió que afecti en res ni al dret a la jurisdicció ni al recurs d'empara constitucional, ja que són qüestions alienes a aquest procediment.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que desestimi íntegrament aquest recurs d'empara.

2.5. Argumentació del Govern

- El Govern considera que la sentència impugnada de la Sala Administrativa s'ha pronunciat sobre la legalitat d'un acte administratiu, modificador d'un Decret anterior, consentit i vigent en l'ordenament, i no sobre els límits territorials de les Parròquies litigants. Per tant, no es pot concloure que aquesta Sala hagi canviat la seva jurisprudència anterior ni hagi vulnerat el dret a la jurisdicció al·legat.

- Considera també que la part recurrent no pot al·legar que la Sala Administrativa no hagi respectat la jurisprudència constitucional derivada d'altres causes iniciades per ambdós Comuns sobre el litigi d'atermenament que els oposa, ans al contrari, manté l'ordenament jurídic inalterat i respecta el pronunciament constitucional.

- Exposa que l'any 2007, el Comú d'Andorra la Vella va establir els límits de la seva Parròquia i, l'any 2017, va decidir ampliar-los. La Sala Administrativa s'ha pronunciat en relació amb aquesta decisió administrativa tenint ben en compte que el conflicte sobre la delimitació no ha estat resolt i, per tant, el Comú d'Andorra la Vella no té la competència urbanística necessària per desplegar la seva activitat reglamentària en l'àrea en conflicte fins ara recollida "*pacíficament*" en la normativa del Comú de Sant Julià de Lòria.

- Afegeix que tampoc transcendeix cap incongruència respecte de les pretensions de la part agent en el procediment contenciós-administratiu.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que dicti sentència declarant que no s'ha produït cap vulneració del dret a la jurisdicció.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. No és infreqüent que els comuns, com a òrgans de representació i d'administració de les Parròquies, compareguin davant el Tribunal Constitucional plantejant conflictes de competència o intervenint en procediments d'empara com a part recurrent, com a part recorreguda o que resultin afectats per alguna resolució. En especial quan els seus termes són limítrofs. Així i sense que la relació resulti exhaustiva, en són bona mostra, l'aute del 25 de maig del 2007, recaigut en la causa 2007-1, 2, 3 i 4-RE, l'aute del 15 de desembre del 2014, recaigut en la causa 2014-35-RE i la sentència del 13 de setembre del 2000, recaiguda en la causa 2000-6-RE, en relació amb els Comuns d'Ordino i la Massana; i, les sentències del 12 d'abril del 2010, recaiguda en la causa 2009-23-RE, del 3 de maig del 2010, recaiguda en la causa 2009-20-RE i del 15 de març del 2012, recaiguda en la causa 2011-24-RE, totes elles referides als Comuns d'Encamp i de Canillo. En el cas objecte d'aquesta causa, la controvèrsia entre el Comú d'Andorra la Vella i el de Sant Julià de Lòria, ha arribat amb anterioritat a aquest Tribunal donant lloc a la sentència del 20 de novembre del 2017, recaiguda en la causa 2017-18-RE i a l'aute del 14 de març del 2018, recaigut en la causa 2018-1-CC, resolucions, totes dues, que hauran de ser valorades per arribar a la decisió final d'aquest recurs d'empara.

3.2. Des d'una perspectiva formal, el recurs d'empara el formula el Comú d'Andorra la Vella contra la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia del 24 d'octubre del 2019, posterior, per tant, a les dues resolucions esmentades com a precedents. No obstant això, l'inici i l'origen del conflicte, amb incidència en les resolucions expressades, el trobem en el Decret del Comú d'Andorra la Vella del 12 d'octubre del 2017 que va aprovar definitivament la modificació del seu POUP o, si es vol, en el Decret del Comú de Sant Julià de Lòria de l'any 2013 modificant el seu POUP de l'any 2007. De tota manera, el recurs d'empara s'ha de pronunciar només sobre els motius d'impugnació de la sentència referida, per raons constitucionals, ja que el Tribunal Constitucional no pertany a la jurisdicció ordinària, a la qual correspon en exclusiva la funció de jutjar i d'executar allò jutjat, no és un tribunal d'instància més, ni un tribunal de cassació i no pot entrar en una valoració de fons sobre les actuacions dutes a terme per cadascun dels Comuns implicats en la controvèrsia. Des d'aquesta perspectiva analitzarem els motius del recurs d'empara, extrets dels diferents apartats de l'escrit, i que se centren en: a) la manca de respecte a l'autoritat i a la força de la cosa jutjada; b) la procedència de la via processal civil, en lloc de l'administrativa; c) la manca de fonamentació en Dret; i, d) la incongruència *ultra petita* i *extra petita* respecte de les peticions de la part recorreguda.

3.3. La manca de respecte a la cosa jutjada s'argumenta en el fet que aquest Tribunal Constitucional, amb anterioritat a aquesta causa, s'ha pronunciat respecte a la mateixa qüestió en les dues resolucions ressenyades en el fonament jurídic primer. És cert que a la base del conflicte hi ha una mateixa realitat (la discussió sobre la delimitació territorial dels termes parroquials), però també ho és que els dos procediments anteriors i les dues resolucions que els hi posen fi, no presenten tots aquells elements de *eadem persona*, *eadem res* i *eadem causa*, identitats sobre les quals es va construir, en el dret clàssic, la institució de la *res iudicata* a la qual es dotava d'un valor extraordinari: *pro veritate habetur*. En efecte, en els tres procediments intervenen, amb alguna matisació (la presència del Govern com a part en les dues causes que han originat recurs d'empara) les mateixes persones, però l'objecte i la causa són diferents. Òbviament ho és el conflicte de competències entre

---

els dos Comuns interposat pel Comú de Sant Julià de Lòria i inadmissiu a tràmit per l'autoabandó d'aquest Tribunal del 14 de març del 2018, recaigut en la causa 2018-1-CC, que respon a una controvèrsia totalment diferent i que es tramita per una via processal també distinta. I també té un objecte i una causa diferent, la qüestió plantejada en el recurs d'empara anterior, interposat pel Comú d'Andorra la Vella contra unes resolucions diferents –la sentència del 16 de desembre del 2016 i l'autoabandó del 2 de març del 2017, ambdós de la Sala Administrativa, dictats a instància del Comú de Sant Julià de Lòria- i que finalment va ser desestimada mitjançant la sentència d'aquest Tribunal del 20 de novembre del 2017, recaiguda en la causa 2017-18-RE. Cal recordar que la institució de la cosa jutjada té com a finalitat produir dos efectes: un de negatiu, com és impedir una segona resolució sobre el fons, i, un altre de positiu, que obliga a tenir en compte en el segon procés allò que es va resoldre en el primer. En aquest cas, l'absència de cosa jutjada no impedeix el pronunciament que es decidirà i, d'altra banda, la decisió resulta totalment coherent amb allò que es va decidir en els dos supòsits anteriors.

3.4. La resolució de la qüestió de fons, que és a la base del conflicte entre els dos Comuns, correspon indubtablement a la jurisdicció civil. Implícitament, els dos Comuns així ho han reconegut al llarg del temps sense, però, que cap d'ells hagi acudit a aquest ordre jurisdiccional. El Tribunal Constitucional també ho ha proclamat així al fonament jurídic 3.1 de la sentència del 2017 i als fonaments jurídics 3.7 i 3.8 de l'autoabandó del 2018. Tot i amb tot, no es pot construir sobre aquesta realitat l'argument segons el qual les resolucions dels tribunals ordinaris –i per consegüent, els de l'ordre administratiu- no poden pronunciar-se sobre la validesa o nul·litat d'actes concrets. I així ho raona encertadament el fonament jurídic cinquè de la sentència de la Sala Administrativa, objecte directe d'aquest recurs d'empara, per estimar el recurs d'apel·lació interposat pel Comú de Sant Julià de Lòria i anul·lar el Decret del Comú d'Andorra la Vella i, en part, un Acord de la Comissió Tècnica d'Urbanisme. Així doncs, per aquest motiu, tampoc no hi ha cap vulneració de drets fonamentals que determini l'estimació d'aquesta demanda d'empara. I la remissió a l'ordre jurisdiccional civil per a la delimitació dels respectius territoris, manté tota la seva virtualitat.

3.5. D'una manera subsidiària, la part recurrent al·lega també –sense explicitar concretament la referència constitucional- la vulneració del dret a la jurisdicció quan manifesta que la sentència recorreguda en empara ha de ser anul·lada per "*la seva irraonabilitat, irracionalitat, manca de lògica jurídica*". Davant d'aquesta tesi, cal proclamar que els fonaments jurídics quart i cinquè de la sentència contenen una argumentació extensa i sòlida que porta a la Sala Administrativa a unes conclusions que de cap manera poden ser considerades arbitràries ni absurdes, ans al contrari, contenen els elements de raó, de racionalitat i de lògica que la fan inimpugnable. Per tant, tampoc és possible l'atorgament de l'empara per aquesta causa.

3.6. Finalment, el recurs d'empara impugna la sentència de la Sala Administrativa perquè, al seu entendre, aquesta efectua un judici *ultra i extra petita* de les peticions i no respecta la *ratio petendi* del Comú de Sant Julià de Lòria i, actuant d'aquesta manera resol la qüestió incorrectament. Tot al llarg de l'apartat V de l'escrit del recurs (que veritablement hauria de ser el VI) es dedica a aquesta matèria. En realitat, el Comú recurrent planteja diversos temes de legalitat ordinària sobre els quals aquest Tribunal Constitucional no pot intervenir. Ho pot fer respecte de les eventuais incongruències que podrien determinar una vulneració del dret a la jurisdicció. Entenem, no obstant això, que no es produeix cap incongruència. La congruència processal, com és sabut, la determinen les respectives pretensions de les parts i les pretensions, substancialment, es defineixen pels fets al·legats i per la *causa petendi*. En el cas que ens ocupa, el Comú de Sant Julià de Lòria va impugnar el Decret comunal d'Andorra la Vella i l'Acord de la Comissió Tècnica d'Urbanisme que va desestimar el recurs formulat contra la resolució comunal anterior. I, el fonament jurídic de la seva pretensió va ser que els actes recorreguts eren nuls en la mesura en què a través d'ells el Comú d'Andorra la Vella

---

pretenia modificar unilateralment els seus límits parroquials. Aquest és el perímetre de la congruència que la sentència recorreguda respecta escrupolosament, interpretant i aplicant la legislació corresponent. A més, la resolució fa gala d'una prudència i d'un equilibri que són exigibles, en el sentit que mentre no es procedeixi a la resolució per part de la jurisdicció civil del conflicte territorial entre els dos Comuns, cap d'ells podrà dur a terme actuacions que no només no resolen el conflicte, sinó que podrien contribuir a agreujar-lo. I cadascun dels dos Comuns es troba en plena llibertat d'instar el procediment civil que ha de resoldre definitivament l'atermenament dels respectius territoris parroquials. Consegüentment, tampoc per aquest motiu, el recurs d'empara pot ser estimat.

3.7. De conformitat amb l'article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, la desestimació del recurs d'empara comporta la condemna en costes de la part recurrent.

Decisió:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

Ha decidit:

1. Desestimar íntegrament el recurs d'empara interposat pel Comú d'Andorra la Vella contra la sentència del 24 d'octubre del 2019 de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.
2. Declarar que no s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció, establert a l'article 10 de la Constitució.
3. Condemnar el Comú recurrent al pagament de les costes processals en seu constitucional de les altres parts.
4. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada al Comú d'Andorra la Vella, al Comú de Sant Julià de Lòria, al Govern, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 19 de maig del 2020.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Jean-Yves Caullet
Magistrat